

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1912 AL CONSILIULUI**din 4 decembrie 2018****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește anumite scutiri pentru operațiunile intracomunitare**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În comunicarea sa din 7 aprilie 2016 referitoare la un plan de acțiune privind TVA, Comisia și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere pentru un sistem definitiv privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) aplicabil schimburilor comerciale transfrontaliere dintre întreprinderi din statele membre. În concluziile sale din 8 noiembrie 2016, Consiliul a invitat Comisia să aducă anumite îmbunătățiri normelor Uniunii în materie de TVA în ceea ce privește operațiunile transfrontaliere, printre altele, în scopul aplicării scutirilor aferente operațiunilor intracomunitare.
- (2) Directiva 2006/112/CE stabilește o serie de condiții pentru scutirea de TVA aplicabilă livrărilor de bunuri în contextul anumitor operațiuni intracomunitare. Una dintre aceste condiții este că bunurile trebuie să fie expediate sau transportate dintr-un stat membru în altul.
- (3) Abordările divergente ale statelor membre în aplicarea acestor scutiri în cazul operațiunilor transfrontaliere a creat totuși dificultăți și o lipsă de securitate juridică în rândul întreprinderilor. Această situație contravine obiectivului de consolidare a comerțului în interiorul Comunității și de abolire a frontierelor fiscale. Prin urmare, este important să se specifice și să se armonizeze condițiile în care se pot aplica scutirile.
- (4) Dat fiind că fraudea transfrontalieră în domeniul TVA este în principal legată de scutirea pentru livrările intracomunitare, este necesar să fie precizate anumite circumstanțe în care ar trebui să se considere că bunurile au fost expediate sau transportate de pe teritoriul statului membru de livrare.
- (5) Pentru a oferi o soluție practică întreprinderilor, dar și asigurări administrațiilor fiscale, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să fie introduse două prezumții relative.
- (6) Normele simplificate privind regimul de stocuri la dispoziția clientului ar trebui să fie însoțite de obligații de înregistrare corespunzătoare pentru a asigura aplicarea corectă a acestora.
- (7) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se modifică după cum urmează:

1. În capitolul VIII, se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea 2A

Scutiri pentru operațiunile intracomunitare**(articolele 138-142 din Directiva 2006/112/CE)***Articolul 45a*

(1) În scopul aplicării scutirilor prevăzute la articolul 138 din Directiva 2006/112/CE, se prezumă că bunurile au fost expediate sau transportate dintr-un stat membru către o destinație aflată în afara teritoriului său, dar în interiorul Comunității, în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) vânzătorul indică faptul că bunurile au fost expediate sau transportate de acesta sau de o parte terță în numele său și vânzătorul fie se află în posesia a cel puțin două dovezi care nu sunt contradictorii dintre cele menționate

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

la alineatul (3) litera (a), emise de două părți diferite care sunt independente atât una de cealaltă, cât și de vânzător și de cumpărător, fie se află în posesia unei singure dovezi menționate la alineatul (3) litera (a) împreună cu o singură dovadă care nu este contradictorie menționată la alineatul (3) litera (b) care confirmă expedierea sau transportul, emise de două părți diferite care sunt independente atât una de cealaltă, cât și de vânzător și de cumpărător;

(b) vânzătorul se află în posesia următoarelor:

- (i) o declarație scrisă din partea cumpărătorului, care atestă că bunurile respective au fost expediate sau transportate de acesta sau de către o terță parte în numele cumpărătorului și care menționează statul membru de destinație a bunurilor; această declarație scrisă precizează data emiterii, numele și adresa cumpărătorului, precum și cantitatea și natura bunurilor, data și locul de sosire a bunurilor și, în cazul livrării de mijloace de transport, numărul de identificare al mijlocului de transport și identificarea persoanei care acceptă bunurile în numele cumpărătorului; și
- (ii) cel puțin două dovezi care nu sunt contradictorii menționate la alineatul (3) litera (a), emise de două părți diferite care sunt independente atât una de cealaltă, cât și de vânzător și de cumpărător, sau o singură dovadă dintre cele menționate la alineatul (3) litera (a) împreună cu o singură dovadă care nu este contradictorie menționată la alineatul (3) litera (b) care confirmă expedierea sau transportul, care sunt emise de două părți diferite care sunt independente atât una de cealaltă, cât și de vânzător și de cumpărător.

Cumpărătorul furnizează vânzătorului declarația scrisă menționată la litera (b) punctul (i) până cel târziu în a zecea zi a lunii următoare livrării.

(2) O autoritate fiscală poate respinge o prezumție care a fost efectuată în conformitate cu alineatul (1).

(3) În sensul alineatului (1), următoarele documente sunt acceptate ca dovadă a expedierii sau a transportului:

(a) documentele referitoare la expedierea sau transportul bunurilor precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, o factură de transport aerian de mărfuri sau o factură de la transportatorul bunurilor;

(b) următoarele documente:

- (i) o poliță de asigurare corespunzătoare expedierii sau transportului bunurilor sau documente bancare care să ateste plata pentru expedierea sau transportul bunurilor;
- (ii) documentele oficiale eliberate de o autoritate publică, precum un notariat, care să ateste sosirea bunurilor în statul membru de destinație;
- (iii) o chitanță eliberată de un antrepozitar în statul membru de destinație care să ateste depozitarea bunurilor în respectivul stat membru.”

2. În capitolul X, se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea 1 A

Obligații generale

(articolele 242-243 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 54a

(1) Registrul menționat la articolul 243 alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE care este ținut de fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului conține următoarele informații:

- (a) statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile și data expediției sau transportului bunurilor;
- (b) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile, eliberat de statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile;
- (c) statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile, numărul de identificare în scopuri de TVA al antrepozitarului, adresa antrepozitarului în care sunt depozitate bunurile la sosire și data sosirii bunurilor în antrepozit;
- (d) valoarea, descrierea și cantitatea bunurilor care au sosit în antrepozit;
- (e) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care înlocuiește persoana menționată la litera (b) de la prezentul alineat în condițiile menționate la articolul 17a alineatul (6) din Directiva 2006/112/CE;
- (f) suma impozabilă, descrierea și cantitatea bunurilor livrate și data la care se efectuează livrarea bunurilor menționate la articolul 17a alineatul (3) litera (a) din Directiva 2006/112/CE și numărul de identificare în scopuri de TVA al cumpărătorului;

- (g) suma impozabilă, descrierea și cantitatea bunurilor și data apariției oricăreia dintre situații și temeiul corespunzător în conformitate cu articolul 17a alineatul (7) din Directiva 2006/112/CE;
 - (h) valoarea, descrierea și cantitatea bunurilor returnate și data returnării bunurilor menționate la articolul 17a alineatul (5) din Directiva 2006/112/CE.
- (2) Registrul menționat la articolul 243 alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE care trebuie ținut de fiecare persoană impozabilă căreia i se livrează bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului conține următoarele informații:
- (a) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care transferă bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului;
 - (b) descrierea și cantitatea bunurilor care îi sunt destinate;
 - (c) data la care bunurile care îi sunt destinate sosesc în antrepozit;
 - (d) suma impozabilă, descrierea și cantitatea bunurilor care îi sunt livrate și data la care se efectuează achiziția intracomunitară de bunuri menționată la articolul 17a alineatul (3) litera (b) din Directiva 2006/112/CE;
 - (e) descrierea și cantitatea bunurilor și data la care bunurile sunt scoase din antrepozit din ordinul persoanei impozabile menționate la litera (a);
 - (f) descrierea și cantitatea bunurilor distruse sau care lipsesc și data distrugerii, pierderii sau furtului bunurilor care au sosit anterior în antrepozit sau data la care s-a descoperit lipsa sau distrugerea bunurilor.

În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în regim de stocuri la dispoziția clientului la un antrepozitar diferit de persoana impozabilă căreia bunurile îi sunt destinate a fi livrate, nu este necesar ca registrul persoanei impozabile respective să conțină informațiile menționate la literele (c), (e) și (f) de la primul paragraf.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
H. LÖGER